

OLIKA

Snygg räddning, Hedvig!

av Jennifer Wegerup
och Valentin Schönbeck

Snygg räddning, Hedvig!

text Jennifer Wegerup

illustration Valentin Schönbeck

inspirerade av Hedvig Lindahls barndom

Gropptorps IF

Planen på planen

Hedvig har en hemlig plan. Hon vill bli målvakt i sitt lag. När de spelar boll på gatan står hon alltid i mål. Och när de spelar hockey eller bandy på stora isen på vintern.

Men de har redan två målisar i hennes lag. Båda heter Erik: Erik H och Erik O. Alla är glada över att de har två som gillar att stå i mål. Men ingen vet att de i Hedvigs lag faktiskt har tre personer!

Erik och Erik är bra i mål, men ibland när de släpper in mål bara vet Hedvig att hon hade kunnat ta bollen. Hon vet det eftersom hon redan förstått vart bollen är på väg och vad spelaren tänker.

Hedvig är väldigt bra på att läsa av spelet, och det är en bra egenskap oavsett vilken position du spelar på. Så hon får för det mesta spela på topp, och är en av dem som gör flest mål. Hedvig och målsprutan Dragan. Bente gör många mål, hon också, och Mattias skjuter så hårt att bollen oftast går in – i alla fall om han träffar den.

Det är klart att det är roligt att göra mål. Men innerst inne i sitt fotbollshjärta vill Hedvig vara målvakt. Hon har bestämt sig: hon ska bli målvakt. När säsongen börjar ska hon säga som det är. Någon annan får göra målen. Hon ska stoppa dem istället.

Men nu är det sommar och säsongen har inte börjat än. Hedvig sitter i trädgården under det gamla plommonträdet och äter saftiga plommon med sin storsyster Frida. Hedvig har bestämt sig för att berätta om sin plan för henne. Hon berättar hur gärna hon

vill stå i mål. Men Frida förstår inte. Hon tittar förvånad på Hedvig.

– Men du är ju en av de bästa ute på plan! säger Frida.

– Jag skulle vara en av de bästa även om jag stod i mål, svarar Hedvig.

– Är du inte rädd då? fortsätter Frida. Att få alla hårda skott på dig? Och att behöva slänga dig på marken? Eller rusa ut ensam ur mål när någon kommer mot dig?

Hedvig skakar på huvudet och plockar ännu ett vackert, lila plommon.

– Nej. Det är bara häftigt!

Frida envisas. Själv älskar hon att spela i anfallet.

– Men jag fattar ändå inte varför! Varför vill du stå i mål?

Hedvig ler.

– För att jag älskar att fånga saker! Jag är jättebra på det.

Så är det. Ändå sedan hon lärde sig kasta boll och började spela gris på skolgården har hon älskat känslan av att fånga bollen. Den känslan ... Den är bättre än allt annat! När hon har säkrat bollen med händerna. När den är hennes. Det är också roligt att läsa av spelet. Att förstå redan innan hur bollen kommer att röra sig över planen, att vara redo.

Frida spelar också i laget. Det var när hon började i fotbollsskola för några år sedan

som Hedvig också ville börja spela, fast hon då var pytteliten. För det Frida gör, det vill Hedvig också göra.

Problemet var bara att hitta tillräckligt små fotbollsskor åt lillasyster

Hedvig. Systrarna skrattar åt minnet.

Då avbryts de av en massa buller. Plötsligt står ett helt gäng kompisar utanför på gatan.

De kommer snabbt på fötter.

– Hallå, kom! ropar Effe.

– Vad är det? undrar Frida.

– Vill ni spela? frågar Hedvig hoppfullt.

– Nej, ni måste komma! säger Samira.

Effes kanin har rymt igen och den här gången skuttade hon jättesnabbt bort mot Marmorbrottet!

Hedvig och Frida tittar på varandra.
Marmorbrottet ... Dit får de ju inte gå. Aldrig.
Men Hedvig och Frida känner både Effe och
hans kanin Blixten. De har lekt hinderbana
en massa gånger med henne. Hon är både
smart och bra, men framförallt snabb. Så
snabb att Effe döpte om henne från Skuttis
till Blixten. Fast nu börjar Hedvig undra om
hon inte borde hetat ”Rymmaren”, för det är
inte första gången hon smiter. Snabb som hon
är kan hon ha hunnit långt om hon satt av
mot Marmorbrottet. Det finns en äng full med
maskrosblad alldeles intill.

– Vi får ju inte gå nära Marmorbrottet,
säger Frida.

– Men om vi inte räddar Blixten kommer
hon kanske att försvinna för alltid! säger
Hedvig.

Det farliga hålet

Hedvig och Frida ser på varandra och nickar samtidigt.

– Fort upp på cyklarna! säger Frida.

Tillsammans med Effe, Samira och de andra trampar de nedför vägen, det snabbaste de kan. Hedvig älskar att bo i Marmorbyn. Det är ett litet samhälle med knappt fyrahundra invånare. Byn är omgiven av natur och hon och alla kompisar kan gå, springa och cykla fritt överallt. Alla barn i Marmorbyn känner varandra och ofta leker de ihop, spelar fotboll eller någon annan sport. På vintern åker de skridskor och spelar bandy och hockey, eller så kör de pulkarace.

Men det finns ett farligt ställe i Marmorbyn. Stället som gett orten dess namn. Marmorbrottet.

Hedvig Lindahl föddes 1983 i Katrineholm och är uppvuxen i byn Marmorbyn i Vingåkers kommun tillsammans med sina syskon, sin pappa och pappas fru, varvat med boende hos mamma inne i Katrineholm. Hedvig har spelat fotboll sedan hon vid fyra års ålder tyckte det var orättvist att bara storasyster fick ett par fotbollskor och tjatade sig till ett par egna. Redan som trettonåring var målet satt på att bli proffs och det var ungefär i den åldern hon även bestämde sig för att det var målvakt hon ville bli. Hedvig har gått från moderklubben Gropptorps IF via Baggetorps IF till DFK Värmbol, vidare till Tunafors SK och sedan in i damallsvenskan för Malmö FF. Debuten i landslaget kom 2002 och hon var med att ta VM-silver i USA 2003. 2004 gick Hedvig över till Linköpings FC, värvades vidare till Kopparbergs/Göteborg FC, spelade några år i Kristianstads DFF för att 2015 bli utlandsproffs för Chelsea. Hedvig har vunnit utmärkelsen Diamantbollen både 2015 och 2016 som Sveriges bästa kvinnliga fotbollsspelare och är den dammålvakt som spelat flest landslagskamper genom tiderna. År 2018 blev hon uttagen till Världselvan. Idag är Hedvig förutom aktiv mållis också utbildad målvaktstränare, har två barn tillsammans med sin hustru Sabine Willms. Mycket av det som berättas i boken har hänt på riktigt, en del är påhittat. Det är till exempel sant att Hedvig åkte rumprace och året runt var ute och idrottade med sina vänner.

författare illustratör

Jennifer Wegerup är författare till både böcker för vuxna och barn, men har främst varit verksam som sportjournalist, bland annat har hon i många år bevakat Zlatan. Hon har skrivit fem böcker för OLIKA om landslagsbacken Charlotte Rohlin. Jennifer har själv spelat fotboll i sju år och tränar sina två döttrar i deras lag. Idag bor Jennifer i Stockholm, men hon kommer precis som Olivia Schough från Falkenbergstrakten vilket gjort det extra roligt att skriva. "Det är så härligt att skriva om stjärnor som Olivia, och så viktigt. När jag var liten fick tjejer kämpa för att spela fotboll. Men alla ska ha rätt till det, på samma villkor. Att bidra till fler böcker med flickor som är i fokus blir en del av det."

Valentin Schönbeck är illustratör och serietecknare bosatt i Stockholm. Hans väg in i att illustrera barnböcker var via serietecknandet vilket påverkar hur hans berättande i bild har formats. Han har också fått Stora serietecknarpriset två gånger. Boken *Snygg räddning, Hedvig!* är Valentins första bok för OLIKA, men han har tidigare gjort många böcker främst för äldre barn i skolåldern och jobbar mycket med att fånga människor i rörelse vilket passar utmärkt för en fotbollsserie. "Det roligaste jag vet är själva skissandet, att fånga bilden som finns i huvudet på pappret. Det är lika givande varje gång."

Hedvig har bestämt sig. Det är målvakt hon ska bli. Och inte vilken målvakt som helst – utan den bästa. I laget, i Sverige, i världen! Först måste hon visa vad hon går för och hon är redo med sina nya handskar. Men då händer det som inte får hända, bollen glider henne ur händerna!

Snygg räddning, Hedvig! är inspirerad av
landslagsstjärnan Hedvig Lindahls barndom.

Trycksak
3041 0971

barnböcker ut & in
ut med stereotyper – in med möjligheter!

OLIKA
FÖRLAG